

V I Lenin

Sammanträde med RSDAP(b):s centralkommitté den 10 (23) oktober 1917

1. Rapport. Protokoll

Kamrat Lenin konstaterar att från början av september har en viss likgiltighet förmärkts till frågan om upproret. Men detta är otillåtligt ifall vi allvarligt ställer parollen om maktövertagande genom sovjeterna. Det är därför hög tid att rikta uppmärksamheten på frågans tekniska aspekt. Uppenbarligen har en massa tid redan förlorats.

Icke desto mindre är frågan mycket brännande och det avgörande ögonblicket är nära.

Det internationella läget är sådant att vi måste ta initiativet. Vad som förehas med reträtt ända till Narva och Petrograds uppgivande tvingar oss ännu mer till beslutsam aktion.

Det politiska läget arbetar också eftertryckligt i denna riktning. Beslutsamma aktioner från vår sida den 3-5 juli skulle ha misslyckats eftersom vi inte hade majoriteten bakom oss. Sedan dess har vi gjort gigantiska framsteg.

Massornas politiska likgiltighet kan förklaras av att de har blivit uttröttade av ord och resolutioner.

Majoriteten är nu för oss. Politiskt är situationen fullt mogen för att ta makten.

Bonderörelsen utvecklar sig också i denna riktning, för det är klart att heroiska krafter skulle behövas för att hejda denna rörelse. Parollen om överföring av all jord har blivit böndernas allmänna paroll. Det politiska läget är sålunda förberett. Man måste tala om den tekniska aspekten. Det är stötstenen. Icke desto mindre är vi, liksom försvarsvännerna, böjda för att betrakta den systematiska förberedelsen av ett uppror som något slags politisk synd.

Det är meningslöst att vänta på konstituerande församlingen som uppenbart inte kommer att vara på vår sida, för det kommer bara att göra vår uppgift mer komplicerad.

Områdeskongressen och förslaget från Minsk måste användas för början av beslutsamma aktioner.

Publicerat ffg. i tidskriften *Proletarskaja Revolutsija* nr 10, 1922

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 34, sid. 391-392

2. Resolution

Centralkommittén anser, att såväl den ryska revolutionens internationella läge (upproret i den tyska flottan som den högsta yttringen av den i hela Europa framväxande socialistiska världsrevolutionen, dessutom hotet om att imperialisterna skall ingå fred för att kväva revolutionen i Ryssland) som det militära läget (det otvivelaktiga beslutet av den ryska bourgeoisin jämte Kerenskij & Co. att utlämna Petrograd åt tyskarna) samt också det faktum att det proletära partiet vunnit majoritet i sovjeterna – allt detta i samband med bondeupproret och att folkets förtroende svängt om till vårt parti (valen i Moskva) och slutligen det öppna förberedandet av en andra korniloviad (bortdragandet av trupper från Petrograd, dirigeringen av kosacker till Petrograd, Minsks omringande med kosacker osv.) – allt detta ställer det väpnade upproret på dagordningen.

I det centralkommittén sålunda anser, att det väpnade upproret är oundvikligt och har fullständigt mognat, föreslår den alla partiorganisationer att låta sig ledas härav och ur denna

synpunkt behandla och avgöra alla praktiska frågor (Norra områdets sovjetkongress, truppernas bortdragande från Petrograd, moskvabornas och minskbornas aktioner osv.).

Publicerat ffg. i tidskriften *Proletarskaja Revolutsija* nr 10, 1922

V. 1. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 34, sid. 393